

ČAMCI NA OBALI

prema slici E. Šilea

Četiri ribarska čamca leže
izvučeni na obalu.

Prevučeni krljušću, na suncu,
šire miris ulova i talasa i znoja.

Mačke ih istražuju
i posle razočarano napuštaju, gladne.

Nedaleko od čamaca
vetar leprša kao mreže
raznobojne haljine na štriku.

Zahvalan sam za tu radost razigranu
koja se deli sa mnom i oblacima
koji takođe nečujno prolaze, nestaju.

NA PUTU KA OLMU

Širi se jesen po bregovima.
Tajno, pod plaštom magle.

Ali maslinjaci još pamte leto.
Tamno plamte plodovi
među sivim lišćem na vetru.

SVETLOST U LUKI*

Kada se sumrak tek nasluti po letu ptica
već smo se zamorili.
Kafa prija i pogled na trg:
zakopčani u toplo ćutanje.

Razmišljam o svetlosti jutrošnjoj
kada smo još bili nevini i gladni umora.

I kako bih rado da ponovimo potragu za tim nečim
što ni ovog puta nismo pronašli.

I da nas sutra čeka ista svetlost sa pjace
puna obećanja.

CANTO

O bilo je to proleće koje je ličilo na sva prošla
buđenja Adonisa i na sve prošle početke i na sve
buduće nove cikluse mojih budućih života jer kiše su bile
nepredvidljive i krupnih kao zrele trešnje kapi i nebo se menjalo
i otvaralo i obećavalo stvari o kojima je bolje ćutati
i grumenje svetlosti se sa treskom ukotrljavalo kroz prozor
između tamnih olujnih oblaka što su nas nadletali kao helikopteri
i seljaci su spaljivali potkresane grane u maslinjacima
kao nekada kao zarad nekog boga ili boginje sad zaboravljenih
i kasnije bi se crneli pravilni krugovi pepela na zelenoj travi
i potoci su bili puni voda koje su jurile žurile spoticale se
i nadmetale u spuštanju niz brdo
i gušteri su bili i za oko neuhvatljivi
i behar se širio kao nepoznata epidemija
i bilo je teško gledati tu raskoš koju se vetar spremao da raznese
i *na istok i na zapad i znati da nećeš moći da zaustaviš vetar
ni da sprečiš latice da padnu na tlo* ni da ćeš ih
sve sakupiti i sačuvati kao dokaz sopstvenog postojanja.

*Lucca, grad u Toskani.